

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 835/11
03.11.2011. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Љубице Милутиновић и Виде Петровић-Шкоро, чланова већа, у парници тужиље М.Б. из Н.П, чији је пуномоћник Н.М, адвокат из Н.П, против тужене Фабрике за производњу конфекције и трикотаже конфекција Р. Холдинг компанија ад Н.П, ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж бр. 276/10 од 02.06.2011. године, у седници одржаној 03.11.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ решење Основног суда у Новом Пазару П1 број 104/11 од 09.03.2011. године и решење Вишег суда у Новом Пазару Гж бр. 276/10 од 02.06.2011. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Новом Пазару П1 број 104/11 од 09.03.2011. године, одбијен је као неоснован предлог тужиље за понављање поступка окончаног правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Пазару П1 14/08 од 18.03.2008. године.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж бр. 276/10 од 02.06.2011. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено решење.

Против наведеног правноснажног решења донесеног у другом степену, тужила је преко пуномоћника благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијано решење у смислу члана 399. у вези члана 412. ЗПП-а („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 55. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП-а („Службени гласник РС“, број 111/09), будући да је ревизија изјављена после 29.12.2009. године, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиље основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је 08.02.2010. године поднела предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Општинског суда у Новом Пазару П1 14/08 од 18.03.2008. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој исплати накнаду зараде у висини минималне зараде за период од 01.08.2004. па до 01.06.2006. године са припадајућом законском затезном каматом. Истом пресудом усвојен је тужбени захтев тужиље па је обавезана тужена да јој изврши уплату пореза и доприноса на име пензијског и инвалидског осигурања за период од 01.08.2004. године до 01.06.2006. године. Предлог за понављање поступка заснива на члану 422. став 1. тачка 11. ЗПП-а, јер је стекла могућност да употреби одлуку Уставног суда Уж. бр. 143/07 од 16.07.2007. године којом је усвојена уставна жалба Ш.С. изјављена против пресуде Општинског суда у Новом Пазару П1 1125/06 од 19.12.2006. године и пресуде Округног суда у Новом Пазару Гж1 110/07 од 05.02.2007. године. Наведеном одлуком Уставног суда утврђена је повреда права на правично суђење из члана 32. став 1. Устава и права на правичну накнаду за рад из члана 60. став 4. Устава. Подносиатељка уставне жалбе је као и тужила била у радном односу код тужене до момента када јој је престао радни однос по основу одлуке туженог о проглашењу технолошким вишком а до тог момента се налазила на плаћеном одсуству. У периоду док је била на плаћеном одсуству тужена није вршила никакву исплату зараде нити је вршила уплату доприноса. Оспореним пресудама подносиатељки уставне жалбе одбијен је као неоснован тужбени захтев за исплату накнаде зараде у висини минималне зараде за период док је била на плаћеном одсуству. Тужила није подносила уставну жалбу.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили као неоснован предлог за понављање поступка, налазећи да наведена одлука Уставног суда којом је утврђена повреда или ускраћивање људског или мањинског права и слобода зајамчених Уставом не може бити разлог за понављање поступка. Наведена одлука Уставног суда на коју се у предлогу за понављање поступка тужила позива донета је на основу уставне жалбе другог лица које није странка у овом поступку. Зато нису испуњени услови за понављање поступка из члана 422. став 1. тачка 11. ЗПП-а.

Према одредби члана 422. став 1. тачка 11. ЗПП-а („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се по предлогу странке поновити ако је у поступку по уставној жалби, Уставни суд утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајамчене Уставом у парничном поступку.

Одредбом члана 87. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, број 109/2007), прописано је

да ако је појединачним актом или радњом повређено или ускраћено Уставом зајемчено људско или мањинско право и слобода више лица, а само неки од њих су поднели уставну жалбу, одлука Уставног суда односи се и на лица која нису поднела уставну жалбу, ако се налазе у истој правној ситуацији.

С`тога, понављање поступка може се тражити на основу одлуке Уставног суда о уставној жалби којом је утврђено кршење људског или мањинског права и слободе зајемчене Уставом у парничном поступку од стране сваког лица које се налази у истој правној ситуацији. Небитно је да ли се одлука Уставног суда о уставној жалби којом је утврђена наведена повреда односи на одлуку која је донета у парничном поступку чије се понављање тражи.

Ради доношења правилне и законите одлуке неопходно је утврдити да ли се тужиља налази у истој правној ситуацији, што је у конкретном случају изостало. Уколико се утврди да се тужиља и подносиатеља уставне жалбе налазе у истој правној ситуацији, онда би тужиља имала право да на основу одлуке Уставног суда Уж број 143/07 тражи понављање поступка у смислу члана 422. став 1. тачка 11. ЗПП-а, без обзира што она лично није подносила уставну жалбу.

С`обзиром да у поступку није утврђено да ли се тужиља и подносиатеља уставне жалбе налазе у истој правној ситуацији, и да су нижестепени судови сходно члану 171. Устава Републике Србије и члана 104. Закона о Уставном суду дужни да прихвате правно схватање Уставног суда изражено у наведеној одлуци, то су се стекли услови за примену члана 406. став 1. ЗПП-а, па је Врховни касациони суд укинуо нижестепене одлуке и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Председник већа – судија

Снежана Андрејевић, с.р.